
tilki
Kitap

dünya klasikleri/öykü

küçük prens
antonie de saint exupery

ISBN 978-605-5045-54-8
1.Basım, İstanbul, Kasım 2014, 1000 Adet
Genel Seri:52 Dünya Klasikleri Serisi:7

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
www.tilkimagaza.com
tilkikitap@gmail.com

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Çeviren: Hasan Gediklioğlu
Editör: Benjamin AE
Kapak Tasarımı: Ajans Tilki
Mizanpaj: Kule Mizanpaj
Engin Matbaacılık/Topkapı

küçük prens

antonie de saint exupery

Bölüm 1: Küçük Prensle Tanışma

Ben altı yaşımdayken, büyük ormanlardan bahseden Gerçek Hikayeler diye bir kitapta korkunç bir resim görmüştüm. Resim bir Boa yılanının bir hayvanı nasıl yuttuğunu gösteriyordu. Resmi

yanda çizdim. Kitapta şöyle yazıyordu: "Boa yılanı avının çiğnemeden öylece yutar. Sonra da hiçbir yere kıpırdayamaz, altı ay boyunca midesindeki avı sindirmek için öylece uyur."

Bunu okuduğum zaman bu büyük ormanlar hakkında çok düşündüm. Sonrada biraz uğraşarak renkli kalemlerimle ilk resmimi yaptım. İşte 1 Numaralı Resmim aynen yandaki gibi oldu.

Yaptığım resmi büyüklere gösterdim. Onlara "Korkuyor musunuz" diye sordum. "Korkmak mı?" dediler. "Şapkadan mı korkacağız?"

İyi ama, şapka resmi yapmamıştım ki ben. Fili yutmuş olan bir Boa yılanı resmi çizmiştim. Ama büyükler anlamadı, bu yüzden onlara bir resim daha çizdim. Büyükler kolay kolay anlasınlar diye fili yutmuş olan yılanın içini çizdim. Şu büyüklere her şeyi tek tek açıklamak gerekiyor maalesef hep. Böylece 2 Numaralı Resmim de yandaki gibi oldu.

Büyükler bu kez de Boa yılanının içinin ya da dışını çizmek yerine, bana coğrafya, tarih, aritmetik ve dilbilgisi çalışmamı öğütlediler. Böylece daha altı yaşındayken belki de çok büyük bir ressam olma şansımı kaçırmış oldum, 1 ve 2 Numaralı

Resimlerimin başarısızlığı hevesimi kırmıştı aslında. Büyükler hiçbir şeyi çocukların dediği gibi anlamıyorlar. Onlara hep bir şeyleri açıklamak zorunda olmak ne kadar da sıkıcı bir şey.

Ben de kendime başka bir meslek seçtim: pilot oldum. Dünyanın her yerinde uçtum. Coğrafyanın çok işime yaradığı bir gerçek. Çin'de miyim, yoksa Arizona'da mıyım bir bakışta hemen anlarım. Geceleyin yönümü şaşırınca öğrendiklerim çok işime yarar.

Hayatım boyunca birçok önemli kimseyle tanıştım. Yetişkinlerin arasında da çok bulundum. Onlarla çok yakından ilişkiler kurdum. Ama işin gerçeği şu ki onlar hakkındaki yargılarım hala aynı.

Zaman zaman aralarında diğerlerine göre daha zeki görünenler olmadı değil. Öyle zamanlarda hemen hep yanımda taşımakta olduğum 1 Numaralı Resmimi çıkarıp deneme yapıyordum: acaba doğru cevabı verebilecek mi diye. Ama maalesef, o da sözleşmiş gibi diğer büyüklerle aynı cevabı veriyordu: "Şapka."

Böyle olunca, ben de ona Boa yılanından, büyük ormanlardan, ya da yıldızlardan filan söz etmiyordum artık. Anlayacağı şeylerden; briçten, golften, politikadan, kravattan filan konuşuyordum. Yetişkinin keyfini sormayın gitsin; aklı başında biriyle karşılaştı ya sonunda.

Bölüm 2: Küçük Prensin Koyunu

Bundan altı yıl önce Büyük Sahra Çölü üzerinde uçağımla geçirdiğim kazaya kadar bu anlattıklarım yüzden çok yalnız bir hayat sürdüm. Uçağın motorunda bir parça kırılmıştı. Yanımda bırakın tamirciyi bir yolcu bile yoktu. Bu yüzden bu zor iş tek başıma benim üzerime kaldı. Benim için bu motoru tamir etmek hayati bir meseleydi. Çünkü sadece bir haftalık suyum vardı.

O gece en yakın şehir merkezinden bin kilometre uzakta kumların üzerinde uyudum. Okyanusun ortasında küçük bir kayıkla yapayalnız kalmış bir denizciden bile daha yalnızdım. Bu yüzden sabah gün doğumunda incecik bir sesle uyandırıldığımda nasıl şaşırdığımı tahmin edemezsiniz. İnce ses,

"Lütfen, Bana bir koyun çizin!" diyordu.
"Ne?.."dedim
"Bir koyun çizin!"

Yattığım yerden ayağa fırladım. Sanki beynimden vurulmuştum. Gözlerimi tekrar tekrar açıp kapadım. Etrafıma baktım. Küçücük, sıra dışı dışı biri, ciddi bakışlarla beni izliyordu. Sonradan resmini çizmeye çalıştım, ama kendisi resminden çok daha sevimliydi elbette.

Ama bu benim suçum değildi. Daha altı yaşında bir çocukken büyükler resim çizme konusunda hevesimi kırdıklarından dolayı, Boa yılanının dıştan ve içten görünümleri dışında başka bir şey çizmeyi maalesef öğrenemedim.

Şaşkınlık, karşımda duran bu kişiye bakıyordum. En yakın şehir merkezinden tam bin kilometre uzakta olduğumu söylemiştim size. Ama bu küçük kişinin hiç de çölde kaybolmuş, yorgunluktan, açlık ya da susuzluktan perişan olmuş veya korkmuş bir hali yoktu. Kendimi toparlayıp konuşmaya başladım:

"Ama sen... Sen burada ne arıyorsun?" Alçak bir sesle, çok önemli bir şey söylüyormuşçasına yine aynı şeyi söyledi: "Lütfen... Bir koyun çizin bana..."

Kafanız karışınca söyleneni yapmamazlık edemiyorsunuz. Size tuhaf ya da komik gelebilir, ama en yakın şehir merkezinden bin kilometre uzakta ölüm tehlikesiyle yüz yüze bir halde oluşuma aldırmadan cebimden dolma kalemle bir kâğıt çıkardım. Ama birden aklıma yıllarımı coğrafyaya, tarihe, aritmetik ve dilbilgisine verdiğim geldi. Resim çizmeyi bilmiyordum ki. Biraz üzülerek bunu söylediğimde, "Ne olur ki canım," dedi küçük çocuk. "Bir koyun çiziverin işte, nasıl çizerseniz..."

Daha önce hiç koyun çizmemiştim. Bu nedenle ona koyun yerine, çizmeyi becerebildiğim iki resimden birincisini çizdim. Şu, boa yılanının dıştan görünüşünü. Resmi gösterince çocuğun söyledikleri beni çok şaşırttı.

"Hayır, hayır! Fili yutmuş olan boa yılanının resmini istemiyorum ben. Boa yılanı çok tehlikeli, Fil ise çok büyük. Benim yaşadığım yerde her şey öyle küçüktür ki. Bütün istediğim yalnızca bir koyun. Bir koyun çizin bana."